

Nr 95.

Av herr **Petrén, Alired**, om *uppflyttning i högre löneklass av uppsyningsmannen vid Östersunds hospital R. Okeijn.*

Sommaren 1921 öppnades en nyanordnad sinnessjukavdelning vid centralfängelset å Långholmen. Tillgången på sådan avdelning inom fångvården har mycket stor betydelse, då därigenom blir möjligt att fångelserna kunna befrias från fångar, som drabbas av sinnessjukdom, och vilkas kvarstannande i fångelserna skulle vara störande för ordningen inom dessa, på samma gång däri- genom vinnes, att de sinnessjuka fångarna kunna få erforderlig vård *inom själva fångvården*. För straffångar, vilkas sinnessjukdom går till hälsa, har detta sin stora betydelse, då vårdtiden på hospital icke inräknas i strafftiden och överflyttning till hospital sålunda skulle medföra förlängning av frihetsförlusten. Även utnyttjas sinnessjukavdelningen vid centralfängelset å Långholmen i stor utsträckning för observation av sådana rannsakningsfångar, vilkas sinnesbeskaffenhet på grund av domstols beslut skall undersökas.

Givet är, att det är av största vikt, att den person, som har att, närmast under fångelssets direktör och läkare, svara för en för dylik uppgift avsedd sinnessjukavdelning, är utbildad för sinnessjukvård och under längre tid haft en mera ansvarsfull tjänst å sinnessjukhus. Då någon med dessa kvalifikationer icke fanns bland fångvårdens personal, måste till uppsyningsman vid Långholmens sinnessjukavdelning utses en person, vilken var anställd inom sinnessjukvården i förmansgrad. Till befattningen sökte vid Östersunds hospital som förste skötare då anställde R. Okeijn, vilken såväl med hänseende till sin föregående tjänstgöring som sina personliga egenskaper var väl kvalificerad för densamma (se Bilaga 1, som innehåller hans meritförteckning). Denne tillträdde den 1 augusti 1921, efter att till samma års slut ha erhållit tjänstledighet från sin plats som förste skötare, sysslan som uppsyningsman vid Långholmens sinnessjukavdelning — utan att dock erhålla uppsyningsmans- och överkonstapelstjänster förut voro upptagna. Vid årets slut var fortfarande icke tjänst av någotdera slaget ledig, men blev Okeijn från och med den 1 januari 1922 konstituerad till ordinarie vaktkonstapel med fortsatt förordnande att *fungera* som uppsyningsman men utan någon särskild ersättning härför, då några medel härtill icke funnos. Då han sålunda blivit ordinarie inom fångvården, måste han givetvis lämna sin överskötareplats vid Östersunds hospital.

Okeijn erhöll såsom ordinarie vaktkonstapel avlöning enligt löneklass 6. Hade han stannat kvar som förste skötare vid Östersunds hospital och icke

förmåtts att söka en uppsyningsmanstjänst, som med nödvändighet måste besättas, om Långholmens sinnessjukavdelning skulle kunna öppnas, men till vilken antalet vid 1921 års löneroglering för fångvården beviljade uppsyningsmanslöner icke räckte, skulle han från och med den 1 januari 1923, då den nya lönerogleringen för hospitalen trädde i kraft, fått avlöning enligt lönegraden B 4 löneklass 8.

Under större delen av år 1922 uppbar Okeijn alltjämt endast vaktkonstapels avlöning, trots det han till gagnet var uppsyningsman. Först den 22 november 1922 kunde han nämligen genom då uppkommen ledighet konstitueras till uppsyningsman. Nu befanns det emellertid, att det förhållandet, att han konstituerats till ordinarie vaktkonstapel och därvid måst lämna sin överskötärbefattning och i avvaktan på ledig uppsyningsmanstjänst alltså nöjt sig med en vaktkonstapels lön, hade till följd, att han vid övergången såsom uppsyningsman till lönegraden B 5 endast kunde få placering i 7 löneklassen, enär han som vaktkonstapel stått i 6 löneklassen. Hade saken däremot ordnats på det sätt, att han fått fortsatt tjänstledighet från förste skötärbefattningen och kvarstått som extra inom fångvården i avvaktan på ledig uppsyningsmanstjänst inom denna — vilket ju varit det enda rimliga — hade han vid konstitueringen som uppsyningsman kommit i 9 löneklassen.

Då Kungl. Maj:t på grund av avlöningsreglementets tydliga bestämmelse icke kunnat bevilja Okeijns uppflyttning i sistnämnda lönegrad, skulle utan mellankommande beslut från riksdagens sida den orättvisan vederfaras honom, att han allt framgent komme att stanna två löneklasser lägre än vad fallet blivit, därest vid öppnandet av Långholmens sinnessjukavdelning uppsyningsmanslön inom fångvården varit tillgänglig för den, som därvid fick förordnande att fungera som uppsyningsman å avdelningen i fråga. Frånsett rättvisesynpunkten, vilken enligt mitt förmenande i och för sig bör vara avgörande, kan det vara att befara, att uppsyningsman Okeijn återgår till sinnessjukvården, där han redan som förste skötare skulle komma i en högre löneklass än den nuvarande, ifall han alltjämt skall få en lägre avlöning, än som, om man ser på frågan sakligt och ej formellt, rätteligen bort tillkomma honom. Okeijns avgång från sin nuvarande tjänst skulle emellertid innebära en stor förlust för Långholmens sinnessjukavdelning, vars uppsyningsman har en synnerligen svår uppgift, vilken Okeijn emellertid fyller på ett förträffligt sätt.

Under åberopande av vad sålunda blivit anfört får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte medgiva, att den av uppsyningsman Okeijn vid Östersunds hospital innehavda överskötärtjänsten måtte få ligga till grund för bestämmandet av den löneklass, till vilken Okeijn bör hänföras, och att Okeijn sålunda får uppflyttas i löneklass 9.

Stockholm den 22 januari 1925.

Alfred Petré.

Bilaga 1.

Merit- och tjänsteförteckning.

Undertecknad, som är född den 10 januari 1885 i Sillhövda församling av Blekinge län,

	År	Månader	Dagar
1) Genomgått elevkurs för att i överensstämmelse med kungl. medicinalstyrelsens skrivelse av den 28 december 1904 kunna godkännas såsom skötare på anstalt för sinnessjuka vid Kristinehamns hospital fr. o. m. den $^{20}/_5$ 1909— $^{23}/_5$ 1910	1	0	3
2) Varefter jag fr. o. m. den $^{24}/_5$ 1910 t. o. m. $^{8}/_3$ 1912 var ordinarie sjukskötare vid Kristinehamns hospital	1	8	16
3) Ordinarie sjukskötare vid Sätters hospital fr. o. m. $^{15}/_3$ 1912— $^{30}/_{11}$ 1914, med tjänstgöring å fasta paviljongen	2	8	16
4) Ordinarie sjukskötare vid Östersunds hospital fr. o. m. $^{1}/_{12}$ 1914— $^{11}/_{12}$ 1915. Och såsom ansvarig fr. o. m. $^{12}/_{12}$ 1915— $^{31}/_{12}$ 1918. Konstituerad till förste skötare vid Östersunds hospital fr. o. m. $^{1}/_1$ 1919, vilken befattning jag innehade till $^{31}/_7$ 1921	6	8	0
Under tiden $^{1}/_8$ — $^{31}/_{12}$ 1921 extra vaktkonstapel och t. f. uppsyningsman med tjänstgöring å sinnessjukavdelningen C. F. å Långholmen. Fr. o. m. $^{31}/_{12}$ 1921 av kungl. fängvårdsstyrelsen konstituerad till ordinarie vaktkonstapel, fr. o. m. $^{1}/_1$ 1922 med fortsatt förordnande som t. f. uppsyningsman vid sinnessjukavdelningen. Den $^{21}/_{11}$ 1922 av kungl. fängvårdsstyrelsen konstituerad till ordinarie uppsyningsman, vilken befattning jag fortfarande innehar.....	3	2	0
Sammanlagda tjänstgöringstiden i statens tjänst utgör sålunda	15	3	5

Åtnjutna ledigheter.

Fr. o. m. den $^{16}/_1$ 1922	8 dagars sjukledighet.
Fr. o. m. den $^{11}/_{12}$ 1922	20 dagars semester.
Fr. o. m. den $^{19}/_6$ 1923	12 dagars sjukledighet.
Fr. o. m. den $^{30}/_7$ 1923	20 dagars semester.
Fr. o. m. den $^{29}/_8$ 1924	20 dagars semester.

Avskrift.

Uppsyningsmannen vid sinnessjukavdelningen å Långholmen Robert Okeijn — vilken efter förutgående anställning som skötare vid Kristinehamns och Sätters hospital varit anställd vid Östersunds hospital som skötare $\frac{1}{12}$ 1914 — $\frac{31}{12}$ 1918 och som förste skötare $\frac{1}{1}$ 1919 — $\frac{31}{12}$ 1921, därav som ansvarig fr. o. m. $\frac{24}{12}$ 1915 — fick vid personalens uppförande på ordinarie stat den $\frac{1}{1}$ 1919 för åtnjutande av ålderstillägg såsom förste skötare räkna sig till godo tiden fr. o. m. $\frac{20}{5}$ 1910, så att han omedelbart erhöll det för förste skötare bestämda andra ålderstillägget. Hade Okeijn kvarstått i sin befattning som förste skötare vid härvarande hospital den $\frac{1}{1}$ 1923, då den nya löneregleringen för hospitalen, i enlighet med de principer som gälla för de centrala ämbetsverken, träder i kraft, skulle han hava erhållit avlöning enligt B 4 klass 8. I händelse nämnda lönereglering varit gällande vid hospitalen under år 1922 skulle Okeijn sedan den 1 juli 1922 hava hänförts till B 4 klass 8. Detta varder härmed på begäran intygat.

Östersunds hospital den 30 oktober 1922.

Fr. Magnusson,
Överläkare.

Rätt avskrivet intygar

Alfred Petrán.